

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ
ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΤΥΦΛΟΥ (25/5/2014)

Η ερμηνεία του Συμβόλου της Πίστεως (38)
«το λαλήσαν διά των προφητών» - Η φωνή των Προφητών

Ολοκληρώνουμε σήμερα, αγαπητοί μου, την ερμηνευτική μας προσέγγιση στο τρίτο πρόσωπο της Αγίας Τριάδος, το Άγιο Πνεύμα, το οποίο, κατά το Σύμβολο της Ορθοδόξου Πίστεως, ομιλούσε στον κόσμο μέσω των Προφητών¹ και φανέρωνε το θέλημα του Θεού. Η συγκεκριμένη αναφορά είναι άκρως σημαντική καθώς υπογραμμίζει την ιερή αποστολή των Προφητών στην πορεία του κόσμου, αλλά και την ιερότητα όλης της Παλαιάς Διαθήκης.

Κατά τον Άγιο Συμεών Θεσσαλονίκης, το Άγιο Πνεύμα «δεν φανερώθηκε μόνο στους Αποστόλους (την ημέρα της Πεντηκοστής), αλλά φανερωνόταν σκιωδώς και στους Προφήτες και κανείς απ' αυτούς δεν ομιλούσε χωρίς την έμπνευση και καθοδήγηση του Αγίου Πνεύματος...»² Το γεγονός αυτό αποκαλύπτει και την ουσία των Προφητειών, που καταλαμβάνουν το μεγαλύτερο μέρος των βιβλίων της Παλαιάς Διαθήκης. Η Προφητεία δεν περιοριζόταν απλώς στην πρόρρηση των μελλούμενων. «Η ουσία της Προφητείας βρισκόταν στο χάρισμα των Προφητών να διακηρύσσουν στους ανθρώπους το θέλημα του Θεού, το οποίο κρύβεται από τους ανθρώπινους οφθαλμούς, αλλά αποκαλύπτεται στην πνευματική όραση του Προφήτη μέσα από τα γεγονότα της ανθρώπινης ζωής και ιστορίας»³. Έχοντας, λοιπόν, την εμπειρία του Αγίου Πνεύματος οι Προφήτες, έστω και μερικώς, έγιναν τα κάτοπτρα της Θείας ενέργειας. Σ' ένα καθαρό καθρέπτη, ό,τι αντικείμενο τοποθετήσει κανείς μπροστά, θα το εμφανίσει ακέραιο. Επειδή οι Προφήτες ήταν άνθρωποι καθαροί, δέχθηκαν, σαν να ήταν πνευματικοί καθρέπτες, τις ενέργειες του Θεού. Δέχθηκαν την τρανή, ασύγχυτη και καθαρή Χάρη του Θεού. Μέσα στο νου τους εντυπώθηκαν οι βουλές του Θεού. Ο Κύριος δίδει Θεία δύναμη και ανοίγει τα μάτια της ψυχής για να κατανοήσουν οι Προφήτες τα λόγια του Θεού, που επιθυμεί να γνωρίσουν οι άνθρωποι. Οι Προφήτες ήταν εκείνοι που έβλεπαν μπροστά, επειδή έβλεπαν τα παρόντα ως μέλλοντα. Δεν τα έβλεπαν με τις σωματικές τους αισθήσεις, αλλά ο νους τους, με ανώτερη δύναμη, ερχόταν σε θεωρία και μέσα από αινίγματα έβλεπαν τις ενέργειες του Αγίου Πνεύματος. «Για τους Προφήτες τα πάντα γίνονται σημείον, αποκάλυψη, κλήση, μάθημα. Μέσω των μικρών πραγμάτων, φανερώνεται το σχέδιο του Θεού για μας σε όλη του την ανέκφραστη μεγαλοσύνη. Είναι ένα σχέδιο που

¹ Λουκ. 1,55 και 70-71 Πράξ. 3,21 και 10,43 Ματθ. 22,43-44 Αριθμ. 11,26

² «Τα Άπαντα», τόμος 2^{ος}, σελ. 151

³ π. Αλέξανδρος Σμέμαν, «Πιστεύω», σελ. 139

αφορά όχι μόνο ό,τι συμβαίνει τώρα, αλλά ένα σχέδιο που αφορά στον έσχατο σκοπό της δημιουργίας του κόσμου. Κατ' αυτήν την έννοια, η προφητεία απευθύνεται στο παρόν, στο παρελθόν και στο μέλλον»⁴

Η σύνδεση, όμως, του Αγίου Πνεύματος με την αποστολή των Προφητών στην ιστορία, μαρτυρεί και την ιερότητα της Παλαιάς Διαθήκης, η οποία θίγεται και προσβάλλεται βάνουσα στην εποχή μας. Εκείνοι που στέκονται με κριτική και απορριπτική διάθεση απέναντι της θεωρούν την Παλαιά Διαθήκη απλώς ως ένα ιστορικό κείμενο που διηγείται τις περιπέτειες του εβραϊκού λαού, ενώ άλλοι την θεωρούν ως την μυθολογία των εβραίων⁵, αρνούμενοι την αίγλη που της προσδίδει η Εκκλησία, θεωρώντας την ισότιμη προς την Καινή Διαθήκη. Κατά την Ορθόδοξη αντίληψη, η οποία στηρίζεται στους λόγους του Χριστού και των Αποστόλων, η αναφορά όλης της Π.Δ. είναι στο πρόσωπο του Χριστού. Ο Κύριος σαφώς καθόρισε ότι «αν πιστεύετε στον Μωσή, σε Εμένα πιστεύετε, γιατί για Εμένα έγραψε ο Μωσής»⁶

Αυτό σημαίνει ότι «η Π.Δ. δεν είναι εβραϊκή υπόθεση. Περιέχει την πορεία της φανερώσεως της Θείας Οικονομίας, του εκτυλισσόμενου σχεδίου του Θεού για την σωτηρία του ανθρώπου και της κτίσεως. Ό,τι αναφέρεται στο θέμα αυτό στην Π.Δ. είναι δεκτό από τους Χριστιανούς, ως χριστιανικό και σωτήριο. Αυτό είναι το κήρυγμα των Προφητών, των Πατριαρχών, των Δικαίων της προ της σαρκώσεως εποχής. Οι Δίκαιοι της Π.Δ. διασώζουν την μέθοδο της σωτηρίας, τον τρόπο δηλ. ζητήσεως και μετοχής στη Χάρη του Θεού. Γι' αυτό και τιμώνται ως Χριστιανοί πρό Χριστού, που έφθασαν στη θέωση, όπως οι Άγιοι της Καινής Διαθήκης...»⁷

Στο σημείο αυτό, αγαπητοί μου, ολοκληρώσαμε την αναφορά μας στο Πανάγιο Πνεύμα, την πίστη στο πρόσωπο του Οποίου διακηρύσσουμε, με ακλόνητη παρρησία, στο Σύμβολο της Πίστεως. Αυτό το Πνεύμα ας είναι σύμμαχος, συμπαραστάτης, εμπνευστής και οδηγός όλες τις ημέρες της ζωής μας. ΑΜΗΝ!

Αρχιμ. Ε.Ο.

---

⁴ όπ.π. σελ. 141-142

⁵ βλ. Μιλτιάδου Κωνσταντίνου «Η Παλαιά Διαθήκη: μυθολογία των εβραίων ή Βίβλος της Εκκλησίας;». «Αποστολική Διακονία», 2003

⁶ Ιωάν. 5,46

⁷ π. Γεώργιος Μεταλληνός, «Χριστιανισμός και Π.Δ.», «Ορθόδοξη Μαρτυρία», Ιούλιος – Σεπτέμβριος 2002